

Maandag 28 augustus 1916.

Gisteren met den tram naar een naburig dorp: nog eens de velden zien! Een halve vrijheid voelen of trachten te voelen...

Betrokken lucht met kolossale wolkgevaarten, waartusschen soms een zonnestraal uitpiept. Serren langs de twee kanten van den weg. Lange glasdaken overal glas, glas... Begoniabedden schitterend kleurenrijk en sommige zoo uitgestrekt, dat ze denken doen aan de jacinthen en tulpenvelden van Holland. En verder naar het dorp toe, onafzienbare landouwen: klavermalsch en rapengroen.

Niet overal is men tevreden over de plaatselijke besturen. Er wordt geklaagd over voorkeur, onrechtvaardigheid in de verdeeling van kolen en levensmiddelen, van duitshgezindheid bij plaatselijke, belgische overheden, verklikking, hulpvaardigheid aan den vijand tot opeischen van werklui. Het is ook een schande, hoe de klein-burgerlijke bevolking zich ter streek, waar ik was, gedraagt: de meisjes loopen zelve de soldaten na: dien morgen had zich eene aan haar venster tentoongesteld zonder hemd aan; voor alle kleedij een engsluitend breicostuum dragend tot groot vermeien van het militair. Openlijk gaan schijnbaar deftige juffrouwen, opgetooid de kasteeltuinen binnen met schemeravond om er met de vertoevende officieren feest te houden.

Er mag geen zwijn verkocht of geslacht worden in het Etappen-gebied, geen zeug mag viggeneu zonder melding er van. Zelfs misgeboorten moeten aangegeven zijn. Hetzelfde geldt voor alle hoornvee. Treinen met opeengedrongen varkens vertrekken... men weet niet of naar 't front of naar Duitschland.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)